

Perimupäev tõi Mulgimaa mudilase Paistu kokku

Paastukuu 21. päeval peeti Paistu koolin Mulgimaa mudilaste perimuspäevä. Siikörd olli sis joba 28. körd, ku latse kokku saive. Sii om Mulgimaa lasteaidu kige vanemp perimussündmus, mis rändäp egäl aastel müüdü Mulgimaad ümmertsööri. Täo aaste võtve sellest päeväst osa kikk 16 Mulgimaa lasteaida.

Pidu iistvedäje Laande Alli ja Ade viisiv aaste joosul lasteaidun läbi mulgikiilside laule ja laulumänge õppepäevi. Na õpetive laulu ja laulumängu selges muusikaõpetejil, kes omakörda annive selle tääduse edesi oma vanempidel lasterühmil.

Siikördse perimuspäevä teema olli “Laste mängu ja laulu läbi aaste”. Nendest laulest ja mängest tulli vällä, ku tugev köüdus om inimesel luudusege. Ja nigu iki, mahtusi päevä sissi raasike nalla kah. Punamütsike ja Susi tõive lastel selles päeväs pallu rõömu. Kik laulumängu ollive mulgi keelen. Ummuli lastel ollive miilt müüdü “Kevädlaul”, “Kirjätlemä mäng”, “Lustimäng” ja “Kun om miu koduke”. Tõrva Mõmmiku lasteaida Karumõmmi rühmä laste oodassive perimuspäevä joba pallald sõidu peräst. Abja Kastanide rühm tund kah rõömu reisust ja joba sõidu aal võeti laul üles ja iki mulgi keelen. “Tõrva kandist Paistu tullu lastel olli ää vaade varakevädise Mulgimaa eri kotuste pääle, mes kigil lastel uvi pakk,” kõnel Tõrva lasteaida Mõmmik juhateje. Kigile miildus väega sii, et

Perimuspäeväs ollive tillikse mulgi iluste pidurõõvise säet ja mängsive ütten oma õpetejidege läbi ulka mulgikiilside laulumänge. Pildi: Pajuste Kristi

pidu olli lustiline ja pingevaba, kaasa saive tetä ka nii latse, kes lasteaidan pallu es ole enne läbi mängi saanu. Vanaemä, Punamütsike ja Susi leive ütten lasteage tore ütitse muinasluu, millel olli vahele põimit mulgikiilse laulu ja perimustantsu. Ka Ritsu lasteaida lastel pakkusiv Punamütsike ja Susi suurt rõömu ning neile miildus vägä sii, et Susi es süü kedäki ärä, vaid ta sai kigi lasteage sõbras. Tõrvalille rühmä lastel miildis sõna “susi” ja kige

enämp tei neile ääd miilt tants “Siul ja miul.”

Laste ette ast tillikse konsserdige Paistu kooli pillirühm kah. Nii suurteil ku ka väikestel olli uvitev kullelde tõiste laste esitusen plaatpille ja vilepille. Laul puhumisest, kus puhuti seebimulle ja mängiti õhupallege, olli lastele vägä põnev. Olstre laste arvaten oles neid palle võinu pallu rohkemp olla. Pidul and viil lusti manu Paistu oma kooli õpilane Koppeli Juhan, kes laste

mänge lõõtspillige toet ja esi kah mõne luo mäng. Konsserdist saive äid mõttit ka tõiste lasteaidu õpeteje. Taali Ülle Hummu li lasteaidast ütten: “Mia kavatse kindla pääle mõnda lugu mede lastel kah õpete.” Õpetejidel ja lastel miildus pidu vägä. Ütenkuun mängi ja laulda olli mõnus ja lustlik. Lastel teive rõömu linnupettes võetu ubineamps ning kodutiile ligi antu kommikott.

Pidu sai teos tänu folkloori festivalide rogrammi toetusele.

Tänäme Eesti Rahvakultuuri Keskust. Suure tänuse ka kigil Mulgimaa valdul, kes toetive lasteaidu pidusse sõiduge. Mulgi Kultuuri Instituut tänap kikki Mulgimaa lasteaidu õpetejit ja latsi! Kõsimusele, kas tulevaaste saame jälle kokku, saime vastuses üttenkuun õigat jaa! Kokku saamiseni!

Leskova Piret

Mulgi Kultuuri Instituudi juhateje
Mulgi kiil: Laande Alli

Paistu kooli laste mängsive pidulistel plaatpille.

Õhupalli tõive kigile pallu rõömu.

Pidule ollive tullu Susi ja Punamütsike kah.

Kavva võip kaibdusi kullete!

Sii, et sa lugemisege joba ssiamaani olet jõudnu, om üits suur imetegu. Võip nalla eitä, et mes ni neli sõna sis lugede ei ole, a nüid ole ma sihandest rahvast esi kah ende silmäge nännü. Peris ale om – inime ei saa üttegi sõna aru, mis mulgi, võrukse või setu kirjuteve. Ei tää na, mis om väits või säng, kik om segi nigu Kõrt-Pärtle ame. Siiperäst soovi mia kigepäält siule süämest õnne ja üttele joba jutu mõtte kah ärä: kõnele ja loe põlist murdekiilt edesi, et kultuuri- ja keelepime-dus tasailuks vähembes jääs Maarjamaa pääl.

Tihtipääl küstäs, et mille jaos sedä kiilt tarvin om. Sii om justku üits igitigine küsimüs. Võip üttele, et ei olegi vaja – mailman ei sada ju midägi karmauh katik, ku üits palludest keeldest ärä kaop. Om kadunu ennemp ja kaop edespidi kah. Tegeliguld oles esiki paremb, ku kik akkas kõneleme esperantu kiilt, nii et saas karate üle kopleaia ja minna silkame üttele keelenurme pääl, kus kasus näütüses pallalt taivavõtme. A üsnä kippeld taipame, et sii üits lill om iki liig

vähä, koskil nurme veere pääl akkap kasume tõine sort ja varsti om keelenurm jälle täüs uusi sorte ja uusi kiili.

Ku ütine kiil peris äste ei passi, sõs mille peräst egät tillikest keelekest nii oolege om vaja oida? Ispaanian, Rantsusmaal, Englismaal ja mujal ilma pääl om egä suure keele sihen viil ulka tillembit ja kennigi ei kergite selle pääl kulmu kah – sii om arilik asi. A meil om kohe ädä kähen, ku ERRin või mõne konverensi pääl kennigi murdekiilt kõnelep. Rahvas ju ei mõista sedä vördkiilset juttu, tulep kippeld ümmer panna, et inime ei kuules mede emäkeele rikkust ja mahlakust, ei võtas säält mõnda uut sõna või uvitevet ütlemist üle. Ei tää, kuda nii eestlase kehvembe arusaaje om, ku kik tõise eurooplase?

Miu arust om sii tahtmise ja ariduse küsimüs. Enämp ei kõnele murdekiilt lihtsamb rahvas – nemä mõistave ju kirjakiilt kah ja lääve kohe selle pääl üle, ku midägi küstäs –, vaid aritu inimese, kes saave aru, et om paremp, ku üte kopka asemel om karmanin mitu. Sii, et mia ole mulk ja kõnele mulgi kiilt, ei võta kudagi miu kirjakeele mõistmist vähembes.

Tarvastu nuurmiis Liiberi Robin kõnel päälinnan keelekonverensil mulgi keelen mulgi keelest.

Kiil om tähtis kõidüs esivanembidege. Ku sia tää, kudas siu esäsä adra taga astun mõtel, sis sii omgi sii endetäädmine, mis seop siu üte keele ja kotusege, aap justku juure sügäve maa sissi ja levvapä selle pallu otsit kodu.

Keelerelativisti pajateve, et kiil mõjutep mõtlemist, ja nii sii om kah. Emäkiil pututep siu süämesoppe ja om tõise elüge ku muu keele. Temäge saap vigurde ja kõnelde niimuudu, et sedä ei saa esiki tõise kiilde ümmer panna, olgu nii ää tõlkje ku taht.

Ja kas me ei taha, et mede kodukant oles uvitevemp ku muu Eesti? Siin om viil olemin põline kultuurikiht. A mesperäst me tedä ei tarvite sis? Paneme küll kuvve selgä, a sellest ütsinte jääp vähäs. Mõtsa kotta tääme küll, et mida liigirikkamp, sedä uhkemp. Mesperäst sis keelenurme pääl

tõistmuudu om? Esieränis, ku sii om miu ja siu nurm, millest kõneleme. Oman keelen kõnelemine om ju egäpäeväne mulgi vaimuperänduse pästmine.

Egän kandin om oma keelege oma mure. Mulgimaal om tegeliguld mõistjit küll, a kooliaal om na sellest irmsast tõvest nii äste puhtas mõstu, et nüid om pallalt ää mulgi kiilt kullete ja endämisi õhate, et midägi tähtist om kadume lännu. A avitep sellest, kuul om joba ammu läbi! Kavva jõvvp viil kaevate? Tulep akate uvveste tükü kaupa pääl. Ku üits miusugune tattnõna sai selle keele selges, sis mes ädä sedä miilde tulete om? Ütle, et läät puuti ja käit sannan, uuri vällä, kes kõnelde mõistave, ja võta nii kah ütten. Aabits, sõnastik ja pallu muud mulgikiilist raamatit om olemin, keeleõpust saap nii Tartun ku Villän-

din, keeleringi käive kuun Tarvastun, Lillin, Abjan ja Tõrvan. Asi om iki tahmisen. Võime elupäeve lõpuni jää kõnelme, ku tore om mulgi kiil ja miil, a ku esi midägi nende oidmise nimel ei tii, sis saap mulgi keelest üits neist toredist asjust, mida muusjumin kaia.

Äbi om, ku uhke mulgi rahvas pallalt kaibap, et tahas ja tahas – ku nii kangeste tahame, akkame sis pääl! Ütlep ju vana-sõnagi, et ku tahat latva ronide, akka tüvest pääl.

Mõtte om kirja pantu peräst emäkeelepäeväl peetu murdekonverensi, kus miul oli kah au ettekanne pidäde. Konverensi "Rikka eesti keele mur(d)ekohad" saap perrä kaia Eesti Rahvusraamatukogu YouTube'i kanali päält.

Liiberi Robin
Tarvastu mulk

Mulgimaal asutedes uus Lions klubi

Linnulaul ja edimese lilliäitsme annave märku, et keväd om kähen. Kik sii ürgüs ja värskus tiip tuju ääs ja tuup tahtmise midägi uut ja vahvat tetä. Ja siit tulepki üits vahva pakmine siule, ää naine.

Oodame siut 6. mail kell 18 Karksi-Nuia kultuurikeskuse põnevele kokkusaamisele, mille mõte om asute uus Lions klubi ja sedapuhku just Mulgimaal.

Joba kavva aastit toimeve Villändin kaits Lions klubi: LC Viljandi Ellips ja LC Viljandi Fellin. Tõrvan om kah kaits klubi: LC Tõrva Mari ja LC Tõrva. A Mulgimaa suurust vaadeten võis neid ulka rohkemb olla.

Tääden ja tunden mulke ärgäst miilt ja tahtmist midägi ärä tetä, pias sii pallalt ettevõtmise asi oleme.

Lionsi liikmisel om väige auväärt aalugu. Tegemist om rahvusvahelise liikmisege, mille sihik

om äätegevus ja muduki klubitegevus kah ütten kige toredusege.

Prilla om selle liikmisege seot rohkemb ku miljun inimest üle mailma. Eestin tegutsep 60 klubi, millel om kokku ümärguld 1150 liiget.

Sellest võip pallu kõnelde, a mis kige tähtsamb – sii kik om uvitev ja põnev.

Tule esi, kutsu ütten sõbrana või naabrenaine, sest oodet om kik uvilise nii siit ku säält ja egält puult!

Kokkusaamisele tuleve selle Lionsi-aaste iistvedäje ja juhi. Ütesõnaga nii inimese, kes kõneleve asjast, selle sisust, ettevõtmistest, kõrdaminekidest ja laanest, toove näitit, jagave oma kogemusi ja vastave tede küsimuste pääl.

Olet väige oodet! Saame kokku Karksi-Nuian!

Juhi Ülle,

LC Tõrva Mari president
Mulgi kiil: Ilves Kristi

Pildi pääl om LC Tõrva Mari naise, kes kõrraldeve joba pallu aastit Tõrvan suurt lastepidu. Pilt om tettu mineve keväde.

Näitusesari akas pääle pääkatetege

Mulgimaa veere pääl MERMi Eimtali muuseumin om vaatemes uus välläpanek "Pääkatte", mis om edimene jagu näituse-sarjast "Päälaest jalatallani". Nagu sarja nimi ütelp, saap edespidi näta kah alusrööv, ammit, kindit, sukke, körte ja muid pudinit, mes omale selgä ja ümmer pandas.

Vällä om pantu tanu, pott- ja kabimütsi, päälini ja -räti, pärja ja kossulina, millest palludel om sellä taga põnev tiikond. Üits jagu näitusest om pühendet mulgi päärattele. Näituse pannive üles ja säädsive kokku muuseumi tüüteje Tubin McGinley Tuuli ja Puusepa Merle.

"Mulgi naistel ollive pähän ariliguld valge pääräti. Neid olli nii lühikse ku pikä sabage. Mõnel neist om nii ülemise ku alumise veere pääl uhke punatse tikandi ek maali. Mõnikörd panti sinna pääle viil pärlit kah ja sii toredus jäi täpselt otsaette. Pikä sabage rättele jäi sellä pääle pikä ölmä. Lühikse sabage rättele kääneti nii topelt üles," sellät Tubin McGinley Tuuli ja ütelp, et mulgi rätte kutsuti kulpes, sest pähä seot rättele om kulbi kujuge. "Ütel naisel olli neid ju pallu. Neid oiti kirstun nigu taldrüt ütstõise pääl ja kik kulbi ännä ollive ütele poole. Säält sis jälle võeti, ku vaja olli. Neid mõsti pallalt üits kõrd aasten – suvel."

Mulgi naistel olli muduki erisugust rätte – tüü jaos lihtsambe, pidu jaos uhkembe. Mõnikörd seoti rättele viil uhke sii-

Uhkembidel mulgi rättele om nii ülemise ku alumise veere pääl punatse maali ja esiki külge pääl uhke tikandi.

Pildi: Karm Arp

dirätt pääle. Elme kihelkonnas om kantu valgiti tanusit, millel pitsi veeren ja lindikse taga. Külmä ja tolmu kaitses panti tanule viil päärätt kah pääle.

Meestel olli vanast talve- ja suvemütsi. Talve ollive nahast või karusnahast tettu kõrvege mütsi. Suvitsel aal ollive meestel paaigu terven Eestin murumütsi, pallalt Tartu-, Võru- ja Setumaal neid eriti es ole. Neid oiti pähän kik aig, pallalt söögilavvan võeti ärä. Kaap olli rohkemb pidupäevä pääkatete, tüüd sellege es tetä.

"Latse saive tihtipääle oma-

le nii pääkatte, mes täisnimestel enämb es passi. Omaette om viil titemütsi, mis ömmeldi kokku kangasiilest või eegeldedi, tihti om neil nõörakse kah küllen. Näitusel om viil siandsit titemütse, millel otsaihen väike märk või silmäke. Ku tullu võõras ja vaades latse pääle, sis võis ta latse ärä kaete, a ku sii märgike olli mütsi pääl, sis võtt ta selle kurja ende sissi ja laits es saa viga," kõnel Tubin McGinley.

Kokku om Eimtalin vällä pant puulsada pääkatet ja neid kikki saap kaia 1. juunini. **ÜM**

Üits näituse kokkusäädjiti Tubin McGinley Tuuli.

Üits jutt üttest jutist

Sii lugu ürrjäs suurest pildist, mis ütelp päeväl mede maapoodi seinä pääle tekkü. Mede puut om ehitet joba 1970. aastel. Puut om ütökördine maja ja seinä om laotu valgist kivvest. Valge seinä om ku pilte jaos luudu. Väarmi pihustedi värmipistolist seinä pääle. Vällä tullu ilus kirevene pilt, kos pallu värme ja kõvere juti. A üits sitikmust jutt olli pildi pääl otse püstü, pikk ja sirge nigu elektrepost.

Sisama jutt ast ütelp ommukul pildi päält maha ja kitt: "Miu aig om tullu! Mia ei ole riips egä juun egä jutt. Miu nimi om Vertikaal!"

Must jutt akas viil kõrgusteme: "Mia või olla egäl aal egät muudu, küll pikep, küll laiep ja mestahen väarmi!" Selle pääle sitikmust jutt võtt nõus edesi astu.

Poodi iist lätsive tiise eri suunan, aga poodi takast akas

nurm, kus äitsni pallu lilli: tiline, mariiekse, taevavõtme, jännesetanu ja pallu töisi. Ku kaugepele kaia, olli nurm kinulik. Üits kinu olli töistest kõrgep ja pikep ja lõppu es ole näta. Selle kinu manu must jutt kihutki. Ta liik karaten, iki miiter kõrrage. Raasikse aa peräst jõud ta kinu manu. Kaits ravvast liipert kōtustive ütstõise kõrva kinu pääl. Sii olli raudtii.

Sirge must jutt ast nende ette ja küsk: "Mikeperäst te mõlempe siin kōtustede pikali ja ei liigu paigast?" Liipre kõnelive vaiksa ääle: "Me piame kik sii aig pikali oleme. Meil om tähtis tüütetä. Mede pääl sõidave rongi ja me viame inemisi üttest kōtustest töise."

Must jutt karas piki liiprit edesi. Äkitse jäie ta seismä ja vahk imesten ende ette. Üle liipride läits sõiduti ja selle ihen miitre kõrgusen maast olli valge-punatse riibuline tōkkepuu.

Sitikmust jutt teret tōkkepuud ja küsk julgeste: "Kes sia olet?" "Mia ole raudtii tōkkepuu. Rong akas just kippelt sõitme. Mia ole nüid tii ihen, et autu ja inemese rongi ette ei jääs. Pirla ole ma Orisontaal, a ku rong om müüdä lännü, tōsta ma end üles püstü ja sōs ole mia Vertikaal." Es lännü minutitki, ku tōkkepuu tōst end püstü üles taiva poole. Mede must jutt olli peris segäduzen. "Mes lora ta aap – Orisontaal ja Vertikaal? Mia esi ole Vertikaal! Parep om vähäke maad edesi minna." Iki karaten.

Varssi näie ta mõtsa veeren talutare. Tare olli öite vana, ehitet joba 1869. aastel. Ildaaigu olti taret kohendet ja esiki uvve katusse pääle saanu. Must jutt uur taret ja näie, et usseaian om pikk, viltune puust kaigas. Tuu kõrge tokk kõneli kohe esi: "Mia ole kooguge kaju. Mia ole siin joba sada aastet ollu." "Mikeperäst sa sihuke olet?" taht jutt

täädä. Puust tokk selet: "Vanast mia tei tüüd ja tömmassi kajust vett vällä inemiste ja luume jaos. Aa pirlasel aal käive inemise miut kaemen ja teeve miust pilti. Enäp mia tüüd ei tii ja nüid ole ma pallald ilu peräst. Miu nimi om Diagonaal." "Ah kohe nõnnaviisi," ütelp sirge must jutt ja kaie imetlusege puust kaigast.

Äkitse läits tare uss valla ja keski ast övve. Sii olli peremiis. Ta tullu kaeme, kes nii usseaian kõneleve. Ilm olli kah pimmes lännü. Suur must pilv sõud tare kohal. Öhk olli rasse. Et ümmertsõori olli kik tume, sōs peremiis es nännü musta jutti kohe. Ta eitus ärä, ku kullus, et must jutt kõnel kajukooguge inimkeelen. Peremihe silme ehen akas kik vormendeme.

Äkitse sähvats erepunane välgunuul sünkmustast pilvest maa pääle ala. Pikne kargäts valjust. Kōu kõmisi. Sōs akas vihma kaldame taevast ala.

Peremiis juusk kippelt tuppa. Sirgel mustal jutil olli pakk pääl ja ta lidusi läbi ubineaia, üle nurme, iki mõtsa poole. Mõtsa viirde jõuden, jäie must jutt puu kõrva seismä. Sii olli väegä kõrge ja sirge pedäje. Vihm niriisi müüdä jutti ala samble pääle. Must jutt vaades üles pedäje latvu ja kitt: "Mia ole sama sirge ja sihvak ku sii pedäje."

Vihm jäie kippelt üle ja päe tullu vällä. Ilm olli kuldine. Viipiisa sädelive, öhk lehäs värsset. Tare takast üle kõikse taevavõlvi paist vikerkaar. "Nõnna palu värme om kaaren üle taeva," rõõmust sirge must jutt ja lask laulu valla. Ta ääl olli ele ja ülev. Laul kaikse mõtsan ja nurme pääl, taren ja raudtiini vällä. Sii laul läits inemistel süämes ja tillikse aage saie tast mede uus rahvalaul.

Järmuti Mai

(III Pent Nurmekunna luule- ja jutuvõistluse tüü)

XIV Mulgi konverenss

Tillike kultuur suuren ilman

Tõrva linnas Tõrva Gümnaasiumin

9. mail kell 10:00-14:30

Uuri täadust manu ja anna ende tulekust täädä: www.mulgimaa.eeTartu 2024
Tartu Maailmaülikool

Nalla kah

Elätenu paar läöp tohtre manu. Na kaibave, et meelenpidamine om kehvas jäänu.

Tohter ütlep, et vanembidel inimestel om sii peris arilik ädä, ja soovitep kik tähtsambe tegemise ja mõtte papre pääle üles kirjute.

Jõvvave sis tohtre mant kodu ja naine ütlep mihele: "Ole ää, tuu külmakapist jäätust. Ja kirjute üles, et ärä ei unete!"

Miis: "No kuule, sii jääp miule küll miilde."

Naine: "A mia tahas sinna pääle viil maasikit ja sokulaadipuru."

Miis: "No nõndapallu miu pää viil tüütep. Saat oma jäätuse maasikide ja sokulaadige."

Miis läöp kütüki ja säält kostap puul tunni potte ja panne kolinet. Viimäte tulep miis tuppa, taldre pääl praemuna ja keedet orstike.

Naine vaatep mihele imestusege otsa ja küsüp: "A kunkottale sis võileib jäi?"

Juku om rahvast täüs bussi pääl istma saanu. Temä kõrvan seis üits memmeke.

"Kas jala valuteve kah?" uu-rip Juku memme käest.

"Valuteve, valuteve ..." kost memm.

"A ku sia viil nuur tüdrik ollit, kas sia sis lasset vanembe inimese istma bussi pääl?" küsüp Juku.

"Muduki lasse," ütlep memm pahatselt.

"Nu näet sis, selleperäst su jala valutevegi," arvap Juku.

Jaapanlane tulep Eestimaale käimä. Mõteldes, mes talle söögis pakku. Pakutes sis verevet kalamarja.

Jaapanlane: "Sedä ma ole söönu."

Pakutes sis musta kalamarja.

Jaapanlane: "Sedä ma ole kah söönu."

Pakutes sis Mulgi kapstit – iki mede oma rahva süük.

Jaapanlane: "Hmm, sedä om joba kennigi tõine söönu ..."

MULGIMAA MAITSETE AASTE LÕPUPIDU

MULGIMAA MAITSETE AASTE SAAP LÄBI. LÕPETEME SELLE SUURE PIDUGE.
20. APRILLIL KELL 15 TÕRVA GÜMNAASIUMIN.(PUIESTEE 1, TÕRVA).

MULGIMAA PÄÄKOKKE VOISTELUS
MULGIMAA ETTEVÕTJIDE LAAT
SUUR ÖNNELUUS

KIK OM OODET SISSI SAAP ILMA RAHATE

MUUSIKAT TEEVE FOLKSELL JA LÕÖTSANOABI

Mängupäevä

Tule peremängule vabatahtlikus!

Teeme ütenkuun tutvust Mulgimaage ja näitame, mida vahvat siin tetä saap!

29. juuni Helme kihelkond
6. juuli Halliste kihelkond
3. august Paistu kihelkond
10. august Tarvastu kihelkond
24. august Karksi kihelkond

Anna endest täädä:
tel: 566 731 74
mulgimaapm@gmail.com
www.mulgiperemang.ee

Mulgi Kultuuri Instituut om vällä kuuluten kolmande mulgikiilside laule võisteluse

Uusi omaloomingulisi laule oodetes 31. augustini 2024 aadressi pääle
mki@mulgimaa.ee

Uute laule konsert 12. oktoobrel 2024 Karksi-Nuian

Rohkemb täädust mulgimaa.ee lehe päält või kirjute mki@mulgimaa.ee

Latsela

Mesperäst taeval kate ihen om?

Ennemuiste olli taevas imeilus ollu, ninda et ku sedä vaadessit, sis jäive silmä kohe sinna pääle. Inimese unetive kik tüü ärä ja vahtsive ütsilmi päeväst päevä taeva poole. Es ole neil muret söögi egä muu ülevenpidamise peräst.

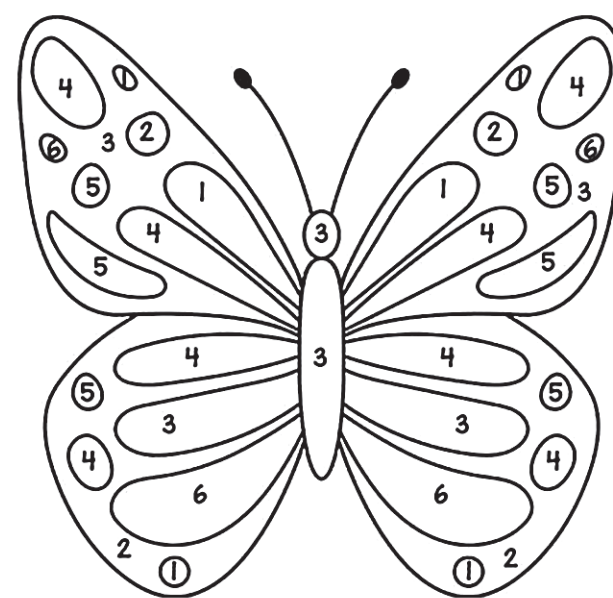
Aga sedäviisi akas nälgi ligi tükmä. Katk kurnas maad, nälgi ja surm saatsive inimesi üitstõise perän auda. Mailm jäi inimestest tühjäs. Nii, kes viil engen ollive, es ooli sellest kedägi, na ollive nagu nõiut taeva ilu vahtma.

Vanataat panni tähele, et ilm akkas ukka mineme. Ta lei sis allapoole sedä ilust taevast õhukse pilvekõrra, et inimese enämb tedä nätä ei saas. Sellest aast pääle akassive inimese jälle tüüle ja es vahi enämb tüü aal ülespoole.

E 3882 (22) < Halliste khk, Kaarli v, Saaremetza k < Paistu khk - Jaak Sõggel (1893)

Värvi liblik numbride perrä iluste ärä!

- 1 – roosa
- 2 – lilla
- 3 – sinine
- 4 – rohiline
- 5 – kollane
- 6 – punane

Ruute sissi om ärä paetet 8 nimetust, millege om Mulgimaal põldosja kutsut:

KONNAEIN, KONNAOSI, KONNAKUUSK, KUKERKUUSK, LAMBALILL, LAMBANISA, JÄNESELUHT, PÕLDKUUSK.

Otsi vällä! Loe edes- ja tagaspidi, alt üles, ülevest alla ja viltu kah!

N	I	E	A	N	N	O	K	M	G	Ä	J
L	K	D	S	H	B	O	U	T	U	M	T
A	M	O	I	V	N	S	K	R	B	O	H
M	V	B	N	N	Õ	I	E	Ü	M	K	U
B	Õ	A	A	N	M	U	R	J	S	Õ	L
A	I	O	B	M	A	M	K	U	I	K	E
L	S	E	M	Ü	N	K	U	H	Ü	N	S
I	J	M	A	H	G	K	U	V	B	Ä	E
L	R	G	L	E	D	S	S	U	T	O	N
L	Ä	T	Õ	L	I	Ü	K	M	S	P	Ä
J	M	K	Õ	L	Õ	S	D	S	O	K	J
Õ	E	P	E	T	V	R	M	G	H	I	M

Sääjä sõna õigeste rivvi, sis saat üte vanasõna!

TALVE OM JÜRIGUUL SUVE AGA NÄGU SÜÄ.

Mulgi Kultuuri Instituudi välläanne Üitsainus Mulgimaa

Aalehe välläandmist toetve Eesti Ravakultuuri Keskuse Mulgimaa perimuskultuuri toetmise abinõu, Tõrva, Mulgi ja Viljandi vald.

Toimetus:

e-post: kristi@mulgimaa.ee

toimendei: Kristi Ilves, tel 5344 8176

Toimendusel om voli kirjatükke parande ja lühembes tetä.